

حضرت حق یک حقیقت است، نه یک شخص

شماره پرسش: ۱۳۵۲۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۷/۱۸ ۲۳:۰۹:۵۸

متن پرسش

سلام استاد: سوالی داشتم: استاد چرا خداوند بندگی خودش رو معیار و ملاک رستگاری قرار داده؟ چرا خداوند اینقدر تسبیح و ستایشش رو دوست داره؟ چرا با این که خداوند شیطان رو به خاطر غرورش از بهشت بیرون انداخت، اما خودش اینقدر مغروره و دوست داره همه براش سجده کنند؟ چرا خداوند هی دوست داره تسبیح بشه و کسانی رو که تسبیحش نمی کنند به طرز فلاکت باری نابود میکنه و در آخرت هم چیزی بهشون نمیده؟ چرا خداوند راه دیگه ای برا رستگاری قرار نداده و همه رستگاری در اطاعت محض و سجده و رکوع از خودش خلاصه میشه؟ چرا خدا اینقدر مغروره؟ سوالم اینه که چرا خدا جهان هستی را طوری تعبیه و خلق کرده که همه تسبیحگوی او باشند! خدا میتونست دستور بده بدون اینکه بخواد کسی براش به سجده بیفته!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: گویا در تصور جنابعالی خداوند یک شخص است. در حالی که آموزه‌های توحیدی به شما می‌آموزند که حضرت حق یک حقیقت است، حقیقتی که منشاء همه‌ی کمالات و زیبایی‌ها است و لذا هرکس بخواهد به آن حقایق عالیه نزدیک و منور شود باید حجاب بین خود و انوار اسماء الهی را برطرف نماید و قصه‌ی تسبیح و تنزیه حضرت حق به همین معنا است که در منظر خود، محدودیت‌های موجودات محدود را به خدا نسبت ندهیم تا تجلیات حضرت رب‌العالمین بر قلب ما تجلی کند و در رکوع خود، خودیت خود را می‌شکنیم تا جمال دوست رخ بنمایاند. به همین جهت جناب حافظ می‌فرماید: «میان عاشق و معشوق هیچ حائل نیست / تو خود حجاب خودی حافظ از میان برخیز». موفق باشید